

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА**

Збірник наукових праць

Збірник засновано у 2015 році

Випуск 2, 2017

Київ • 2017

НАУКОВИЙ ВІСНИК ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА

Збірник наукових праць
Випуск 2, 2017
Виходить 6 разів на рік

Збірник заснований у вересні 2015 року.
Засновник: Науково-дослідний інститут публічного права.
Свідоцтво про державну реєстрацію – серія КВ № 21525-11425 Р від 08.09.2015.
Ухвалено до друку та поширення через мережу Internet
вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права
(протокол № 2 від 26.01.2017 р.).

**Збірник наукових праць «Науковий вісник публічного та приватного права»
включено до переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися
результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів
доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін на підставі
Наказу МОН України від 11 липня 2016 року № 820 (Додаток 12).**

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Галуцько В.В. – доктор юридичних наук, професор (головний редактор); **Дрозд О.Ю.** – кандидат юридичних наук, доцент (науковий редактор); **Биргеу М.М.** – доктор юридичних наук, професор (Республіка Молдова); **Бобрик В.І.** – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник; **Гаруст Ю.В.** – доктор юридичних наук, доцент; **Діхтєвський П.В.** – доктор юридичних наук, професор; **Іншин М.І.** – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України; **Карел Марек** – доктор права, кандидат юридичних наук, професор (Чеська Республіка); **Короєд С.О.** – доктор юридичних наук; **Курило В.І.** – доктор юридичних наук, професор, академік АН ВО України; **Лошицький М.В.** – доктор юридичних наук, професор; **Овчарук С.С.** – доктор юридичних наук, доцент; **Прилипко С.М.** – доктор юридичних наук, професор, член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, академік Національної академії правових наук України, Заслужений діяч науки і техніки України; **Світличний О.П.** – доктор юридичних наук, професор.

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію автора.
За точність викладеного матеріалу відповідальність покладається на авторів.

Н 34 Науковий вісник публічного та приватного права : Збірник наукових праць.
Випуск 5. – К. : Науково-дослідний інститут публічного права, 2017. – 372 с.

У збірнику висвітлюються актуальні питання теорії та історії публічного адміністрування, адміністративного, конституційного, цивільного, трудового, екологічного, кримінального і кримінально-процесуального права.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів і студентів, усіх, хто цікавиться проблемами публічного та приватного права.

Адреса редакції:
Науково-дослідний інститут публічного права
03118, м. Київ, вул. Козацька, 116, к. 206, тел. (044) 228-10-31
www.nvppp.in.ua

**ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ТА ЖИТТЄВЕ ПРАГНЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ
ЗЛОЧИНЦІВ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.**

В статті розглядаються особливості ціннісних та антиціннісних орієнтацій, а також життєвих стратегій професійних злочинців, засуджених до позбавлення волі. Особлива увага звертається на зміну ціннісних орієнтацій та життєвих прагнень означеної категорії засуджених, з урахуванням факту відбування покарання в якості певного «акту соціального таврування». У висновках сформульовано рекомендації з приводу удосконалення умов виконання покарання задля досягнення мети покарання у частині благотворної трансформації особистості злочинця-професіонала

Ключові слова: життєва стратегія, злочинець-професіонал, злочинна діяльність, злочинність, кримінальна субкультура, мораль, позбавлення волі, професійна злочинність, цінність.

В статье рассматриваются особенности ценностных и антиценностных ориентаций, а также жизненных стратегий профессиональных преступников, осужденных к лишению свободы. Особое внимание обращается на изменение ценностных ориентаций и жизненных устремлений указанной категории осужденных, с учетом факта отбывания наказания в качестве определенного «акта социального клеймения». В заключении сформулированы рекомендации по поводу усовершенствования условий исполнения наказания для достижения цели наказания в части благотворной трансформации личности преступника-профессионала

Ключевые слова: жизненная стратегия, преступник-профессионал, преступная деятельность, преступность, криминальная субкультура, мораль, лишения свободы, профессиональная преступность, ценность.

The article deals with the peculiarities of value and anti-value orientations, as well as life strategies of professional criminals sentenced to imprisonment. Particular attention is paid to changing the value orientations and life aspirations of the specified category of convicts, taking into account the fact of serving a sentence as a certain "act of social stigmatization". The conclusions formulated recommendations on improving the conditions for the execution of punishment in order to achieve the purpose of punishment in the part of a beneficial transformation of the personality of the offender-professional

Key words: life strategy, criminal offender, criminal activity, crime, criminal subculture, morality, imprisonment, professional crime, value

Постановка проблеми. У своїй сутності морально-психологічні та інші властивості особистості не мають криміногенного значення, однак, будучи основою формування особистості індивіда, здатні суттєво впливати на процес його криміналізації. Загальновідомо, що злочинці від незлочинців відрізняються своєрідною морально-психологічною специфікою, а тобто власними інтелектуальними якостями, цільовими установками, ціннісними орієнтаціями, ставленням до норм права та моралі, потребами й переважними способами їх задоволення. Вивчення цих особливостей дозволяє формулювати як основні завдання щодо попередження злочинності, так і щодо виправлення, перевиховання засуджених, що є особливо актуальним сьогодні, зважаючи на рівень криміналізації українського суспільства, інтенсивність поширення кримінальної субкультури, злочинної ідеології та, відповідно, активізації професійної злочинності.

Аналіз останніх досліджень та невирішені раніше проблеми. Питання визначення ціннісних та антиціннісних орієнтацій, а також життєвих прагнень злочинців-професіоналів, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, були у тій чи іншій мірі предметом дослідження таких вчених як Н.В. Барановська, Д.Р. Войнаровський, Л.Ф. Гула, О.І. Гуров, М.С. Дмитрієв, В.І. Єзикян, А.О. Забеліч, О.А. Калганова, А.Р. Кожушко, Л.М. Кривоченко, В.В. Пивоваров, С.О. Прутяний, І.П.

Рущенко, В.О. Сакало, С.О. Троцюк та інших українських і зарубіжних вчених-кримінологів. Проте, слід зауважити, що комплексно означенні питання ще не вивчалися, а окремі питання ціннісних та життєвих орієнтацій засуджених до позбавлення волі професійних злочинців досі є дискусійними та потребують додаткового вивчення.

Отже, метою статті є розкриття специфіки життєвих та ціннісних орієнтацій злочинців-професіоналів, котрі відбувають покарання у виді позбавлення волі.

Виклад основного матеріалу. Особа, яка займається злочинною діяльністю в якості професійної діяльності, є достатнім свідченням якщо не повноцінної моральної розбещеності злочинця-професіонала, то, принаймні, свідченням відсутності у нього комплексу належних моральних імперативів, які лежать в основі переважаючої маси свідомих поведінкових актів особи. В спеціальних кримінологічних розвідках зазначається з цього приводу, що спотворення загальноприйнятої ціннісно-нормативної системи особистості у широкому сенсі проявляється у формі антисоціальної та недостатньо вираженої соціальної установки особи [1, с. 59]. У більш вузькому сенсі спотворення ціннісно-нормативної системи особистості професійного злочинця можна звести до сповідування ним ідеології злочинного світу та побудови свого життя й моделі мислення через призму злочинної моралі.

При цьому зазначимо, що паразитарна сутність та природа ідеології злочинного світу являє собою структуровану систему понять і усталених уявлень, які склалися в груповій свідомості злочинців, й, які злочинці всіх категорій (видів) повинні беззаперечно дотримуватися. М.П. Барабанов, розглядаючи сутність цієї ідеології, звертає увагу на те, що вона є певною, своєрідною філософією, яка «виправдовує, пояснює та заохочує злочинний спосіб життя, знімає психологічні та моральні бар'єри у людей, які опинилися перед вибором протиправного або соціального типу поведінки». Власне, таким чином, наявність кримінальної ідеології є головною умовою запуску механізму самовиправдання та заперечення злочинцем своєї юридичної відповідальності за вчинені протиправні діяння [2, с. 177], що є суттєвим бар'єром на шляху переосмислення засудженим своєї злочинної особистості, а так само на шляху до виправлення засудженого. Це пояснюється тим, що професійний злочинець, котрий є твердо переконаним в істинності зазначеної паразитарної «філософії», якої він неухильно дотримується, не буде повною мірою здатним направити власну волю на трансформацію особистості професійного злочинця в напрямку відмови від відповідного виду злочинної діяльності.

Що ж стосується злочинної моральності, то вона, у свою чергу, побудована за сутнісним змістом шляхом протиставлення моралі суспільства. Так, аналізуючи зазначену «мораль», якої дотримуються професійні злочинці у своєму злочинному промислі, з-за якого вони й були покарані суспільством – позбавлені волі, можна зробити висновок, що основні посили цієї антисоціальної «моральності» зводяться до наступного: моральність суспільства повністю дискредитована в силу своєї лицемірності, оскільки вона за своєю суттю нібито спрямована на утиль, експлуатацію більшої частини суспільства експлуаторами; в силу того, що в суспільній моралі досить багато різних «еталонів моральності», які багато в чому суттєво суперечливі, ті, хто перебувають при владі, виставляють перед суспільством той еталон для наслідування, який найбільшою мірою є вигідним лише самої владі; у злочинному ж світі злочинна моральність нібито вважається однаковою для кожного з їх членів, вона нібито однозначна та у повній мірі не лицемірна, перш за все, у силу своєї простоти; в рамках злочинної моральності кожен член злочинного світу (незалежно від того, чи це злочинець-початківець або ж навіть так званий «зłodій в законі») несе відповідальність за недотримання встановлених норм цієї моралі, як правило, у виді смерті. Без сумнівів така система «цінностей» професійного злочинця, якого засуджено до позбавлення волі, суттєво стверджується покаранням та умовами відбування покарання.

Що ж стосується питання життєвого прагнення професійних злочинців, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі, то, спершу, необхідно наголосити на тому, що життєвий шлях професійного злочинця будується на принципі «від злочину до злочину». Цей антигромадський спосіб життя, відсутність позитивних соціальних контактів, зниження рівня розвитку особистості, поступова деградація негативним чином «віддзеркалюється» на особистості злочинця-професіонала, і на її «оболонці» – професійні злочинці виглядають набагато старше своїх років, потребують постійного медичного обслуговування. Збочені життєві позиції цього виду злочинців, сукупно з втратою страху перед кримінальним покаранням, недостатня адаптація до умов життя «на волі» (в тому випадку, якщо злочинець вже був судимий і відбував покарання у виді позбавлення волі), а також розмивання у свідомості злочинця боязні повернення у виправні установи, що сукупно обумовлюють неможливість існування «професіонала» поза жорстких рамок регламенту життя і без

підкування вищої сили, в ролі якої виступали (у період позбавлення волі) правила відбування покарання та адміністрація колонії. Для професійних злочинців, як справедливо вказує А.О. Забеліч, «привабливі існуючі в місцях позбавлення волі антигромадські групи злочинців, членство у яких вони дуже цінують. Прагнення до постійного й інтенсивного спілкування з тими, хто скоює злочини. Для них характерний розпад суспільно корисних зв'язків і створення соціально-психологічної спільності статусів та інтересів» [3, с. 16]. Тому, стверджуючи такий очевидний факт, що для успішної адаптації засудженого до місць позбавлення волі необхідно мати певну «концепцію життя», слід також мати на увазі, що професійних злочинців характеризує наявність у них цієї «концепції», яка дозволяє їм в повній мірі швидко адаптуватись саме у в'язничну субкультуру.

Отже, показником паразитарного життєвого прагнення професійних злочинців, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі, буде виступати якісна зміна «концепції життя» злочинця-професіонала, яку він впроваджував до покарання. Змінена «концепція» має включати широкі погляди на природу людини, віру у власні можливості управляти власним життям, наявність різних моделей взаємодії з іншими людьми, що виключають або знижують агресивність. Саме тому, фактичним і об'єктивним показником паразитарного життєвого прагнення засудженого злочинця спершу буде виступати саме характер його психологічної адаптації до місць позбавлення волі, під якою І.С. Жигаренко пропонує розуміти «можливість ув'язненого усвідомлено звертатися до своїх внутрішніх ресурсів, особистісних якостей, наявність своєрідної внутрішньої опори, яка допомогла б справитися з кризою (наприклад, бачення значення в тому, що відбувається, наявність цілей і мотивації для подолання труднощів)» [4, с. 87].

Наступним показником досліджуваного елемента морально-психологічної характеристики особистості злочинця-професіонала (після завершення адаптації засудженого) буде виступати об'єктивний вираз якісної перебудови особистісного рівня відносин засудженого (те, чим керується людина для досягнення свого інтересу [5, с. 156, 157]), зважаючи на те, що у будь-якому разі, в повній мірі очевидно, що позбавлення волі призводить до зміни стереотипу життя, а так само і потреб ув'язненого. Іноді, на думку вчених, цей процес трансформації викликає у засудженого почуття приреченості, різку зміну психічного тону, створює специфічні психічні стани [6, с. 33–34]. Власне, ці особливості місць позбавлення волі мають найважливіше значення в досліджуваному нами питанні насамперед тому, що «потреби людини є вираженням зв'язку індивіда з іншими людьми, життєво важливими для нього об'єктами та обставинами, а також впливають на вибір форм його поведінки» [7, с. 28]. Так, якщо сформований професійний злочинець і злочинець-професіонал «на пенсії» не бачать особливої доцільності у відмові від свого злочинного промислу (перший з-за економічної доцільності й задоволення власним паразитарним способом життя, а другий, керуючись тим, що він вже, перебуваючи в тому віці, в якому він вже не здатний займатися суспільно корисною працею, заробляючи таким чином на гідне життя, не бажаючи змінювати своїх згубних звичок, а також вбачаючи подальшу перспективу в занятті навчанням молодих злочинців «злочинному ремеслу»), то молодий злочинець, який, розмірковуючи об'єктивно, ще може кардинально трансформувати свої морально-психологічні характеристики особистості злочинця у напрямку виправлення й оптимально соціалізуватися, як правило, ще перебуваючи у місці позбавлення волі та спостерігаючи за логічним негативним результатом злочинної діяльності, віддає перевагу миттєвим насолодам «плодами» злочинного промислу. Пріоритетність життєвих прагнень саме у напрямку подальшого злочинного промислу для молодих злочинців-професіоналів, які перебувають в місцях позбавлення волі, пояснюється тим, що по своїй сутності злочинний спосіб життя, котрий виражається в «привабливих» стандартах типів поведінки (які молоді професіональні злочинці вже встигли випробувати або які вони бачили, або про які їм розповідають в місцях позбавлення волі більш дорослі і більш авторитетні злочинці-професіонали), впливають насамперед на молодих людей, яким повною мірою зрозумілий принцип паразитарного життя, за яким слід не заощаджувати нажиті злочинним шляхом гроші (оскільки, «невідомо, що буде завтра»), а бездумно витратити їх на звеселення та різні безглузді розваги, попередньо сплативши злочинний податок в «обшак».

Погодимось у цьому контексті із українським кримінологом І.С. Жигаренко, який зазначає, що зацікавленість засудженого у власному справжньому житті, а так само спрямованість на майбутні цілі є «могутнім чинником для адаптації як до життя в місцях позбавлення волі, так і для життя після звільнення» [4, с. 88]. При цьому той факт, що професійні злочинці, як правило, не зацікавлені у своєму справжньому житті, помилково вважаючи справжнім життям власне паразитарне існування, котре змінюється відбуванням покарання за свою злочинну професійну діяльність, наочно вказує, що у цілому для професійних злочинців «типовий невисокий рівень

загальної культури, примітивні потреби, які в основному зводяться до задоволення матеріальних потреб», а також «до забезпечення бажаного соціального статусу в неформальному антисуспільному середовищі та особистої безпеки у разі вчинення злочину» [3, с. 16]. Однак, також не слід ігнорувати той факт, що, перебуваючи в ізоляції від суспільства, засуджений сприймає позбавлення ним свободи в якості певного «акту соціального таврування», усвідомлюючи власну соціальну неповноцінність. Таким чином, той засуджений злочинець-професіонал, котрий забажає відмовитись від злочинної ідеології та моралі злочинного світу, захоче після відбування покарання у найбільш допустимій формі соціалізуватися, буде неодмінно стикатися зі внутрішнім бар'єром неприязні до подальшого нехтування ним суспільством і зверхності законслухняного суспільства до осіб, які відбули покарання в місцях позбавлення волі.

Висновки. Злочинна ідеологія, яку сповідують професійні злочинці, є стабільною ідеологією, через призму якої злочинці-професіонали викривлено розуміють світ, події та дії, які в ньому відбуваються, суспільство та процеси в ньому. Це спотворене світобачення унеможливило виправлення й соціалізацію злочинця, приведення життєвих прагнень до адекватних стремлень, адже засуджені цієї категорії, як правило: зневажають соціально корисну працю, ухиляються від можливості долучитись до трудової діяльності, з урахуванням того, що трудова суспільна корисна праця є «антикриміногенним фактором»; використовують здобуті в освітньому процесі спеціальні знання у подальшому для вчинення кримінального правопорушення, хоча рівень освіти, загалом, вважається фактором, що декриміналізує особу, тощо. У зв'язку із цим, трансформація особистості злочинця-професіонала, що відбуває покарання у виді позбавлення волі, повинна ґрунтуватись на переконливій просвітницькій роботі зі засудженим, яка передбачала би підвищення правосвідомості та розширення світогляду засудженого тощо.

Список використаних джерел:

1. Барановська Н.В. Особистість професійного злочинця. // Кримінальне право, кримінологія та кримінальний процес: історія, тенденції, проблеми: Мат. VIII міжвуз. студ. наук. конф. (17 квіт. 2014 р., м. Дніпропетровськ). Дніпропетровськ: Держ. ВНЗ «Нац. гірн. ун-т», 2014. С. 58–61.
2. Барабанов Н.П. Криминологический и психологический аспекты криминальной идеологии и образа жизни в криминальной субкультуре осужденных. // Человек: преступление и наказание. Рязань. 2017. Т. 25 (1–4), № 2. С. 177–182.
3. Забелич А.А. Личность профессионального преступника, отбывающего наказание в местах лишения свободы, как объект криминологического исследования: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Рязань, 2013. 24 с.
4. Жигаренко І.Є. Особистісні особливості ув'язнених та їх вплив на процес адаптації до умов позбавлення волі. // Актуальні проблеми психології: зб. наук. праць Ін-ту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України. Київ: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2010. Т. 8. Вип. 7. С. 73–90.
5. Ценко М.Б. Особистісна зрілість юриста. // Вісник Національного університету «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого». Сер.: Філософ. Харків. 2016. № 4 (31). С. 150–160.
6. Кожушко А.Р. Психологічні особливості засуджених до позбавлення волі жінок на етапі ресоціалізації: дис. ... канд. психол. наук. Харків, 2016. 261 с.
7. Ковалев О.Г., Мальшева О.А. Криминологические и психологические проблемы дезадаптации женщин молодежного возраста, отбывших наказание в виде лишения свободы: учеб. пособ. Москва: «Права человека», 2001. 100 с.

ЗМІСТ

АКСЮТІНА А.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ПРОДЮСЕРСЬКИХ ДОГОВОРІВ	3
БАРАНОВА В.О. КОРЕКЦІЙНІ ПРОГРАМИ ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ОСОБАМИ, ЯКІ ВЧИНИЛИ НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї	8
БОБРИК В.І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ СТРУКТУРИ ЦИВІЛІСТИЧНОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ	13
ДАДЕРКО Л.Ф. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ В УКРАЇНІ	18
КОРОЄД С.О. ДО ПИТАННЯ ПРО НОВУ КОНЦЕПЦІЮ ПОНЯТТЯ ПОЗОВУ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	24
СВИСТУН Л.Я. РОЗМЕЖУВАННЯ ДОГОВІРНОЇ ТА ДЕЛІКТНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ	28
ВАРЕНИК О.С. ПРОЦЕДУРНІ ПРАВОВІДНОСИНИ В СФЕРІ ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	33
ТАЛИН П.В. ФОРМИ Й МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ	38
ТОМА М.Г. ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ТА ЖИТТЄВЕ ПРАГНЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗЛОЧИНЦІВ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	53
ШЕВЧЕНКО Н.М. ПОНЯТТЯ Й ОСОБЛИВОСТІ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННИХ ВІДНОСИН У ТРУДОВОМУ ПРАВІ	57
БОРОВКОВ Р.О. ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА МОБІЛЬНІ ТЕЛЕФОНИ	65
БРАТКОВ С.І., ГОРБУНОВА О.Ю. ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	70
ГАЛУНЬКО В.В. ПРАВОВИЙ СТАН І НАПРЯМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В УКРАЇНІ	75

ГУЛАК О.В. ІНСТИТУЦІЙНІ СКЛАДОВІ ВИЗНАЧЕННЯ ВЕКТОРА РУХУ КРАЇНИ,	81
КВІТКА Я.М. ОРГАНИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЯК СУБ'ЄКТ ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ В СІМ'Ї,	85
МУРАШИН О.Г. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПРАВОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ,	90
ОЛЕФІР В.І. СУДОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ГРОМАДЯН У СФЕРІ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН: ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА,	94
ОЛІЙНИК О.О. СУЧАСНИЙ ТЕОРЕТИЧНИЙ ВИМІР ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ,	101
РИБАС А.В. АДМІНІСТРАТИВНІ ПРИНЦИПИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ СУДДІВ,	108
САУНІН Р.Д. МЕЖІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ – «СИЛОВОЇ СТРУКТУРИ» ДЕРЖАВИ,	112
МАЙСНЕР А.В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ, ЩО ОБУМОВЛЮЄ ЗДІЙСНЕННЯ АГРЕСІЇ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	118

